

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Увп II 131/08
14.05.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгана Скока, председника већа, Душанке Марјановић, Жељка Шкорића, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући по захтеву АА, за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Београду У. бр. 2695/07 од 15. 04. 2008. године, у предмету инвалидског осигурања, у нејавној седници већа одржаној дана 14.05.2009. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА** и **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Окружног суда у Београду У. бр. 2695/07 од 15. 04. 2008. године, тако што се тужба тужиоца АА уважава и поништава решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Дирекције у Београду 02/1 I бр.486610 од 01.11.2007. године.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба тужиоца АА поднета против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Дирекције у Београду 02/1 I бр.486610 од 01.11.2007. године којим је одбијена, као неоснована, његова жалба изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Филијале у Београду 610290 од 02.09.2003. године, а којим је тужиоцу утврђена преостала радна способност и право на распоређивање са пуним радним временом на другом одговарајућем послу.

У захтеву за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Београду, подносилац захтева побија законитост пресуде, указујући да у проведеном поступку чињенично стање није правилно утврђено, односно да је неправилан закључак туженог органа да код тужиоца постоји преостала радна способност за рад са пуним радним временом. Сматра да је правилно утврђено да је тужилац неспособан да обавља послове радног места полуквалификованог радника на коме је радио пре настанка болести, али је неправилан закључак да је способан да са нормалним радним временом, које неугрожава његово здравствено стање, ради на другом одговарајућем послу где неће бити изложен раду на местима где би могао да угрози свој или туђи живот већим физичким напрезањем. Указује да првостепени орган цитира одредбе Правилника о образовању, организацији и поступку рада органа вештачења на основу којих је обављено вештачење, па наводи да је тим одредбама изричито прописано да при утврђивању преостале радне способности налаз, оцена и мишљење треба да садржи које послове у оквиру другог одговарајућег посла је као осигураник способан да ради са пуним радним временом. Како другостепени орган није прецизирао тачан назив одговарајућег посла на које би могао бити распоређен у оквиру преостале радне способности, сматра да је наведено чињенично стање непотпуно и противречно, да се побијана пресуда заснива на битним повредама одредаба поступка, а да је све то имало за последицу погрешну примену материјалног права. Предлаже да Врховни суд уважи захтев и поништи побијану пресуду.

Поступивши по полнетом захтеву и испитивши побијану пресуду у смислу члана 48. Закона о управним

Захтев је основан.

Из списка предмета се види да је оспорено решење, које је побијаном пресудом оцењено као правилно и на закону засновано, донето у поновном поступку у извршењу пресуде Врховног суда Србије Увп II број 199/06 од 29.06.2007 године и да је у том поступку тужени орган отклонио повреду правила поступања на које му је указано овом пресудом, те тиме поступио сагласно члану 61. Закона о управним споровима. Према образложењу побијане пресуде, налаз, оцена и мишљење другостепеног органа вештачења број 1128 од 12.01.2006. године, са допуном број 358 од 02.03.2006. године, које је дато на основу медицинске документације и личног прегледа тужиоца дана 12.01.2006. године, а у смислу примедби из ранијих пресуда Окружног суда у Београду, у свему сагласан Правилнику о образовању, организацији и поступку рада органа вештачења („Службени гласник РС“, број 45/97) и може да служи као поуздан основ за утврђивање чињеничног стања у овом предмету и доношење одлуке о тужиочевим правима из инвалидског осигурања. Стога је, према одлуци Окружног суда, на основу таквог налаза, другостепени орган правилно утврдио опис послова које тужилац не може да ради, а прецизно изјашњење другостепеног органа вештачења није било могуће јер је тужилац ван радног односа па нема другог одговарајућег посла са којим може да се упореди посао полуквалификованог радника у грађевинарству, што је правилно закључио и тужени орган.

Полазећи од наведеног, Врховни суд Србије налази да се не може прихватити као правилна оцена Окружног суда дата у побијаној пресуди, да су налаз, оцена и мишљење органа вештачења, на којима су засноване одлуке донете у управном поступку, дате сагласно члану 63. став 1. тачка 12. Правилника о образовању, организацији и поступку рада органа вештачења („Службени гласник РС“, број 45/97). Наиме, наведеном одредбом Правилника прописано је, између осталог, да при утврђивању преостале радне способности налаз, оцена и мишљење треба да садржи које послове у оквиру другог одговарајућег посла је осигураник способен да ради са пуним радним временом (тачан назив и врста послова). У налазу првостепеног и другостепеног органа вештачења није наведен тачан назив и врста послова које је тужилац способен да ради са пуним радним временом, а са утврђеном преосталом радном способности, чиме је према оцини Врховног суда Србије орган вештачења поступио супротно цитираној одредби Правилника о образовању, организацији и поступку рада органа вештачења. Ово тим пре што се из датих налаза види да се ради о лицу – полуквалификованом раднику који је радио у грађевинарству и који је изгубио вид на левом оку, да има очуван вид на другом оку, (при чему није наведено колико је тај вид очуван, а тужилац у тужби наводи да и на ово око слабо види, као и да је због немогућности обављања посла отпуштен и са радног места чувара као најнижег по квалификацији на лествици послова), те да има дегенеративне промене на кичменом стубу са неуролошким и психичким статусом емоционално незреле структуре личности скромних интелектуалних потенцијала, при чему за „други одговарајући посао“ није потребна преквалификација или доквалификација. С друге стране наводи се у налазу да тужилац са преосталом радном способности не може да ради на пословима где би могао да угрози свој или туђи живот, са већим физичким напрезањима, на пословима где је потребан очуван бинокуларни вид и равнотежа и на коме се не захтевају психичко напрезање, концентрација и пажња. Код таквог стања ствари суд налази да тужилац основано захтевом указује да је било нужно навести тачан назив, односно врсту послова које са наведеним здравственим стањем он може да обавља у односу на утврђену преосталу радну способности. Са изнетог се не може као правилан прихватити закључак из образложења оспореног решења и побијане пресуде да овакав налаз другостепеног органа вештачења представља правилан и поуздан основ за утврђивање чињеничног стања у овом предмету и доношење одлуке о тужиочевим правима из инвалидског осигурања.

Полазећи од изнетог, Врховни суд Србије је нашао да је захтев за ванредно преиспитивање побијане пресуде Окружног суда у Београду основан, па је, применом члана 49. став 1. и 2. Закона о управним споровима, одлучено као у диспозитиву ове пресуде. У поновном поступку Окружни суд у Београду није дужан да доноси нову одлуку о оцини законитости оспореног решења у управном спору, а тужени орган је дужан да у поновном поступку правилно и потпуно утврди чињенично стање, односно прибави налаз, оцену и мишљење органа вештачења у коме ће сагласно члану 63. став 1. тачка 12. Правилника о образовању, организацији и поступку рада органа вештачења бити наведени тачан назив и врста послова које је тужилац способен да ради са пуним радним временом са утврђеном преосталом радном способности, те након тога, правилном применом материјалног прописа, донети нову на закону засновану одлуку о жалби тужиоца, при чему је везан правним схватањима и примедбама Врховног суда из ове пресуде у смислу члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 14. 05. 2009. године Увп. II 131/08

Записничар Председник већа-судија

Радојка Маринковић, с.р. Драган Скоко, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

РР